

סיפורים

משלים ועדויות

רבי "נחמן מברסלב

המטפחת שנעשה נחש

פעם אחת דבר רבנו ז"ל עם רבי חייקיל, ורבי חייקיל הסביר לרבנו ז"ל על פי חכמה שיכולים לאחוז נחש בראשו ולא נזיק. ורק רבנו ז"ל את המטפחת שלו לארץ ונעשה נחש, ואמר לרבי חייקיל אחו אותה בידך, ואחו אותה בידו ואמר לו אחו אותה בידך [ניט ווייל איד הייס דיר] לא בגלל שאני מצוה אותך, רק מחמת חכמה, ולא רצה (אבני"ה ברזל עג).

מעשה מר' שמואל יצחק מטעפליק

אמר רבנו הקדוש
משוה נגיד פירושו על ספרי
[על לקוטי מוהר"ן].

ר' שמואל יצחק מטעפליק ספר שפעם אחת בשעה בלעמבערג עם רבנו ז"ל, וראו שהיו מוליכים ראטע [גדוד] אנשי חיל. אמר לו רבנו ז"ל שילך ויספר כך וכך שורות ובשורה הזאת יספר כך וכך אנשים, [אין זאל איהם ארוף ריקען דעם ארביל] ושיסיט לו כלפי מעלה את השרוול וכן עשה. וראה שהוא מלבש בתכריכים, ואמר רבנו ז"ל שפה הדרך שהמלאכי חבלה מוליכין את האדם להגיהנם, ועוד ספר ר' שמואל הנ"ל, שפעם אחת נסע עם רבנו ז"ל ודרכו היה אז שצוה להעגלון שנינית הסוסים לילך בעצמם. ופעם אחת נכנסו לאיזה יער ור' שמואל יצחק ראה מרחוק איזה בית והיו שם חדרים ריקים. ונכנסו לחדר אחד והיה שם איש אחד יושב ומשחק בש"ך [שחמט] עם אשה אחת. ואמר לו רבנו ז"ל איהר קענט מיד [אתה מכיר אותי], וענה שאינו מכירו. שאל אותו רבנו ז"ל הלא סחרת כך וכך חטים אצל זה הפריץ. ענה, חטים סחרתי ואתכם אינני מכיר. וכן הזכיר לו רבנו ז"ל כמה וכמה סימנים והוא באחת שאינו מכירו. אחר כך נתן עיניו בו ובה המשיך אותו אצלו. וכשיצא רבנו ז"ל הלך אחריו עד שר' שמואל יצחק הטה את עצמו מעט לצד אחר, נגש הוא אל רבנו ז"ל. ורבנו ז"ל דבר עמו איזה דבורים, והוא בכה הרבה מאד בדמעות שלישי. ואחר כך ישבו רבנו ז"ל ור' שמואל יצחק על העגלה ונסעו לדרךם: (אבני"ה ברזל ער).

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סו)
טוב להגיד ולשיר **נח נחמן נחמן מאומן** לזכות לכל הישועות

אֶחָד שָׁאֵל לְמוֹהַרְנָ"ת מִי גָדוֹל!

תורה א' מֵצֵא מוֹהַרְנָ"ת אַחַר הַדְּפָסָה הָרֵאשׁוֹנָה בְּסִגְנוֹן אַחֵר, לֹא כְמוֹ שֶׁנִּדְפְּסוּ בַּהַדְּפָסָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְנִרְאָה לּוֹ מַה שֶׁמֵּצֵא אַחֵר כֶּךָ. וְעַל כֵּן כְּשֶׁהַדְּפָסִים הַסְּפוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת וְאַחֵר כֶּךָ הַדְּפָסִים אֶת הַתּוֹרָה א' אֶצֶל הַסְּפוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת, וְאַחֵר כֶּךָ הַדְּפָסִים אוֹתָהּ בְּלַעַמְבָּרְג כְּמוֹ שֶׁנִּדְפְּסוּ עִכְשָׁנוּ. רַב אֶחָד הָיָה לוֹ קִנְיָאָה עַל רַבְּנֵי ז"ל עַל שֶׁהַמְּגִיד מְטִירָאוּיָצֵעַ גּוֹסֵעַ אֵלָיו, וְהָיָה רָגִיל לְשַׁלַּח אֲנָשִׁים לְהַמְּגִיד וְדַבְּרוּ מַלְשִׁינוֹת עַל רַבְּנֵי ז"ל וְכוּ'. וְהִלְךְ הַמְּגִיד אֶצֶל חֲתָנוֹ ר' יִצְחָק, שֶׁהָיָה מְקָרֵב לְרַבְּנֵי ז"ל, וְשָׁאֵל אוֹתוֹ אִם יֵשׁ לוֹ כְּתָבִים מִרַבְּנֵי ז"ל. וְהִרְאָה לוֹ הַתּוֹרָה ב' אָמַר אֵל הַכֹּהֲנִים. וְנִתְפַּעַל הַמְּגִיד מְאֹד וְאָמַר מַה אָמַר עַל הַתּוֹרָה שֶׁהוּא זָהר הֵם גְּבוּהִים מוֹהַרְ; הֵם תְּקוּנִים הֵם גְּבוּהִים מִתְּקוּנִים; וּבִזְהָ מְאֹד הַמְּלַשְׁיָנִים הַנִּזְכָּרִים. אֶחָד שָׁאֵל לְמוֹהַרְנָ"ת מִי גָדוֹל! הַקָּמֵן שֶׁמְקָרֵב לְצַדִּיק, אוֹ הַגָּדוֹל שֶׁאֵינוֹ מְקָרֵב, אָמַר לוֹ הֲלֹא בִימֵי מֹשֶׁה רַבְּנֵי עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁאִם אֶחָד הָיָה עוֹשֶׂה דְבַר גָּדוֹל לְהַמְשִׁיכֵן וְלֹא הִבִּיאוֹ לְמֹשֶׁה רַבְּנֵי בְּרָדָי לֹא הָיָה שׁוֹם חֲשִׁיבוֹת כָּלֵל, אֲבָל מִי שֶׁעָשָׂה דְבַר קָמֵן וְהִבִּיאוֹ אֵל מֹשֶׁה בְּרָדָי הָיָה חָשׁוּב מְאֹד. וְאָמַר אִזּוֹ הַתּוֹרָה ב' הַנִּזְכָּר, שֶׁדִּיקָא מֹשֶׁה יוֹכֵל לְעֵילָא שְׂרִיפָא בְּשִׂיפָא: (אבני"ה ברזל שיחות וספורים ממוהרנט זצ"ל סב).

מַעֲשֵׂה בְּעֵת הַנְּעֻקְרִימִין

פַּעַם אַחַת סִפְרוּ לְמוֹהַרְנָ"ת שְׂר' נִפְתְּלִי הוּא כַּעֲסָן. וְאָמַר מוֹהַרְנָ"ת לֹא יִדְעָתִי שֶׁהוּא גָדוֹל כָּל כֶּךָ, שֶׁעַל כָּל אֱלֹהִים הוּא ר' נִפְתְּלִי, שֶׁהַבַּעַל דְּבַר אֵינוֹ יוֹכֵל לְהַפִּילוֹ עַל יְדֵי כַּעֲס. וּפַעַם אַחַת הָיוּ מְסַפְּרִים אֵיזָה אֲנָשִׁים זֶה עִם זֶה, וְשָׁאֵל אֶחָד אֶת הַשְּׁנַיִ מִפְּנֵי מַה עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גְּזֻרוֹת נַעֲקָרְעִימִין פַּה בְּרוֹסִיא, בְּשִׁלְמָא בְּקִירְיָה הָיָה עֹנֵשׁ הַזֶּה מִפְּנֵי שֶׁקָּרְעוּ אֶת סִפְרֵי הַתּוֹלְדוֹת ז"ל. וְהַשֵּׁב הַשְּׁנַיִ אֶפְשָׁר מִפְּנֵי שֶׁקָּרְעוּ סִפְרֵי ר' נַחֲמָן מְבַרְסֵלְב. וְר' נִפְתְּלִי סִפֵּר מוֹהַ וְאָמַר, מִפְּנֵי שֶׁהַעוֹלָם הָיוּ חוֹלְקִים עַל הָאֲר"י הַקָּדוֹשׁ נִגְזָר עַל הָעוֹלָם גְּזֻרַת ת"ח. וּמִפְּנֵי שֶׁהָיוּ מִתְּנַגְּדִים עַל הַבַּעַל שֵׁם טוֹב ז"ל נִגְזָר עַל הָעוֹלָם גְּזֻרַת

גְּאֻנְטִי (שֶׁהָיָה אַחֵר פְּטִירַת הַבַּעַל שֵׁם טוֹב בְּשֵׁנַת תְּק"ד). וּבְשִׁבְלִי שֶׁהָיָה הַתְּנַגְּדוֹת עַל רַבְּנֵי ז"ל, נִגְזָר עַל הָעוֹלָם גְּזֻרַת נַעֲקָרְעִימִין וְכָל הַגְּזֻרוֹת עַד בִּיאַת מְשִׁיחַ צְדָקְנוֹ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. וּפַעַם אַחַת סִפֵּר רַבְּנֵי ז"ל, רָאִיתִי בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן שֶׁמִּתְּפַלֵּל אֶחָד אֵיזָה תְּפִלָּה וְכוּ' (וְשִׁבַּח מְאֹד אֶת הַתְּפִלָּה) וְהָאֵב אֵיךְ אוֹיֵף גִּידְעָקֵט דָּאס פְּנִים הָאֵב אֵיךְ גִּינְעָהֵן אוֹ דָּאס אִיז מִיִּין נִפְתְּלִי] גִּלְתִּי אֶת פְּנֵי וְרָאִיתִי שֶׁזֶה נִפְתְּלִי שְׁלִי. וּפַעַם אַחַת הָיָה מַעֲשֵׂה בְּעֵת הַנְּעֻקְרִימִין שֶׁהַדְּרָךְ הָיָה אֶפְלוֹ מִי שֶׁהָיָה לוֹ בִּילְעַט חֲרוֹת [תְּעוּנַת שְׁחֲרוּר], הָיוּ מִחְפְּשִׁין וְלוֹקְחִים הַבִּילְעַט וְקוֹרְעִים אוֹתוֹ וּמַעֲלִילִים שְׂאִין לוֹ בִּילְעַט, כְּדִי לְקַח אוֹתוֹ לְאִישׁ חֵיל. וְהָיָה אֶחָד שֶׁהַשְּׂכִיר אֶת בְּנֵי שִׁיחָה אֶצֶל ר' נִפְתְּלִי. וּפַעַם אַחַת בָּאוּ אֶצֶל רַבִּי נִפְתְּלִי וּמֵצְאוּ אֶת הַבַּחֲוֹר וְשָׂאֵלוּ בִּילְעַט. וַיִּירָא אָבִיו שֶׁיִּקְרְעוּ הַבִּילְעַט, עַל כֵּן עָשָׂה קוֹלוֹת עַד שֶׁהִתְקַבְּצוּ כָּל הָעִיר, וְאִזּוֹ לֹא יָרָא עוֹד לְהִרְאוֹת הַבִּילְעַט בִּי כָּלֵם יִהְיוּ עֲדִים. וְרַבִּי נִפְתְּלִי הַתְּפִלָּל אִזּוֹ מִנְחָה, וַיִּירָא הָאִישׁ הַנִּזְכָּר שֶׁרַבִּי נִפְתְּלִי לֹא יִקְפִיד עַל שֶׁבִּלְבָלוֹ מִתְּפַלְתּוֹ. וּבְשַׁעַת הַסְּעָדָה בִּקֵּשׁ מִמֶּנּוּ שִׁימַחֵל לוֹ. וְרַבִּי נִפְתְּלִי הַשֵּׁב לוֹ שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל מִכָּל הַמַּעֲשֵׂה, כִּי תְּפַלְתּוֹ הָיְתָה בְּהַתְּפַשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, עַד שֶׁהִרְעֵשׂ מִכָּל הָעִיר שֶׁהָיָה בְּבֵיתוֹ וְהוּא לֹא שָׁמַע כָּלֵל: (אבני"ה ברזל שיחות וספורים ממוהרנט זצ"ל סג).

